

Висшият клир уж в по-голямата си част бил неграмотен [333], с. 161. Великите постижения на „античната“ астрономия – теорията за затъмненията, изчисляването на ефемеридите на планетите и т.н., сякаш са напълно забравени. А прочутият Козма Индикоплевст, живял уж през VI в. от н.е. и изследвал въпроса за движението на Слънцето и звездите, искрено смята, че Вселената представлява сандък, а от плоската Земя в средата му, заобиколена от Океана, се издига планината Арарат. Капакът на сандъка е обкован със звездни пирончета. В ъглите на сандъка има четирима ангели, те правят ветровете. Това е нивото на средновековната научна космография, вж. „Астрономически анализ на хронологията“, гл.11:6.3.

Уж спира и сеченето на монети, изчезва архитектурното изкуство, разпростира се едно „общо културно подивяване“ [333], с. 167. И така нататък.

Разбира се, Скалигеровата история на средните векове посочва и някои постижения от онова време, но винаги добавя примерно следното: „Тези ПРОБЛЯСЪЦИ на интелектуална дейност през VI–VII в. в Европа ни се струват СЛУЧАЙНИ И ОТДЕЛНИ явления“ [333], с. 169. Убеждават ни, че блестящият „древен“ латински език деградира и се превръща в тромав, чепат език и чак през Възраждането „пак“, при това – много бързо, възвръща предишния си блясък и почва да се употребява като език на науката [333].

Безспорно има причини за създаването на такава мрачна картина, ако вярваме на Скалигеровата история. Но ние искаме да обясним по друг начин този „потоп от варварство“, уж стоварил се върху Европа, Азия и Африка в началото на средните векове. Според нас, не става дума за деградация на „великото наследство от миналото“, а за ЗАРАЖДАНЕ на цивилизацията, създавала постепенно всички онези културно-исторически ценности, част от които после са били запратени в миналото поради хронологичните грешки, за да хвърлят призрачна светлина в „древността“ и да оголят много участъци от средновековието.

Когато днес разгледахме съществуващата история на Рим отблизо, открихме куп противоречия и ярки ПАРАЛЕЛИ С „АНТИЧНОСТТА“, образували се поради изопачаване на хронологичната представа за ролята на средните векове. Съвсем бегло ще опишем ситуацията с историята на Рим. Защо именно на Рим? Работата е там, че Скалигеровата хронология е изградена най-вече върху римската хронология, вж. глава I.

Ще започнем от един любопитен момент. В известната „хроника“ на Орозий четем, че „Еней тръгнал ОТ ТРОЯ КЪМ РИМ“ (!). „Античният“ Орозий добавя, че за това му разказвали още В УЧИЛИЩЕ. Нека да обясним. Пътешествието на Омировия герой Еней, участник в Троянската война, СКТЪСЯВА Скалигеровата хронология с около 400–500 години. Вж. също и глава